

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Kazimierz Zawada

SSA Roman Dziczek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Instytutu Metali Nieżelaznych w G.
przeciwko W. B.

o zaniechanie naruszenia patentu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 października 2011 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 26 kwietnia 2011 r.,

- 1. oddała zażalenie,**
- 2. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną strony powodowej od wyroku tego Sądu z dnia 21 grudnia 2010 r., sygn. Akt [...]. W uzasadnieniu wskazał, że zarządzeniem z dnia 11 kwietnia 2011 wezwano pełnomocnika powoda do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej, m.in. przez przedłożenie jednego jej odpisu. Wezwanie to zostało doręczone pełnomocnikowi w dniu 15 kwietnia 2011 r. W dniu 22 kwietnia 2011 r. pełnomocnik strony powodowej uzupełnił częściowo braki, lecz nie złożył żądanego odpisu skargi kasacyjnej, co skutkowało odrzuceniem skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Od tego postanowienia zażalenie wniosła strona powodowa. Podniosła, że wezwanie Sądu do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej było celowo niejasne, co spowodowało niewykonanie wezwania w zakresie przedłożenia jednego odpisu skargi kasacyjnej. Wraz z zażaleniem zostały także złożone przez powoda wnioski o wyłączenie Sędziów, którzy wydali zaskarżone postanowienie, na podstawie art. 49 k.p.c. W przedmiocie tych ostatnich wniosków Sąd Apelacyjny orzekł w dniu 19 maja 2011 r., o ich oddaleniu.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wbrew zarzutom zażalenia wezwanie do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej było sformułowane dostatecznie czytelnie i jednoznacznie: na wydruku komputerowym typowego zarządzenia w tym przedmiocie, punkty wezwania nie dotyczące przedmiotowej skargi kasacyjnej (a-c i e-f), zapisane mniejszą czcionką zostały przekreślone, natomiast punkty stanowiące treść wezwania (d – nadesłanie jednego egz. odpisu skargi kasacyjnej, i g – uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania), nie zostały przekreślone, lecz zapisane powiększoną i pogrubioną czcionką oraz

podkreślone i stanowiły rzeczywistą treść żądania Sądu (k. 1163), doręzonego pełnomocnikowi powoda w dniu 15 kwietnia 2011 r. (k. 1164).

W odpowiedzi na to wezwanie pełnomocnik powoda w dniu 22 kwietnia 2011 r. wykonał zarządzenie w zakresie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania; nie wykonał jednak wezwania do złożenia 1 odpisu skargi kasacyjnej.

Skoro więc skarga kasacyjna nie spełniała wszystkich wymagań formalnych przewidzianych w art. 398⁴ § 2 lub 3 k.p.c. i przewodniczący wezwał skutecznie skarżącego do ich usunięcia w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi (art. 398⁶ § 1 k.p.c.), a skarżący, nie kwestionując istnienia braku, nie uzupełnił go we wskazanym terminie, zachodziły podstawy do odrzucenia skargi kasacyjnej przez Sąd drugiej instancji (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji. O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. i art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., zasądzając na rzecz pozwanego zwrot kosztów w postaci wynagrodzenia radcy prawnego według stawki minimalnej przewidzianej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym – § 12 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 18.